

متن پرسش

با سلام: من از اول نگاه کردم و وجود خدا، روح انسان و اون دنیا رو برای خودم اثبات کردم. (نتونستم خودم را جب پیامبر و معصومین قانع کنم). توی کتاب جوان و انتخاب بزرگ می فرمایید ما باید در همه ی کارهایمان آرامش روحمون رو هدف قرار بدهیم نه لذت بدنمون. خب سوال من اینجاست. آیا کارهایی مثل نگاه به نامحرم که لذت لحظه ای داره به روح حس خوب نمیده؟ می فرمایید: لذت های زودگذر باعث میشه بعدش آدم ناراحت باشه، به نظرم این بابت طرز فکر اشتباهمونه، اگه ما بگیم که من اون صحنه رو دیدم و لذت بردم یا برای چند ساعت علافی کردم تو خیابون و لذت بردم، همه چیز درسته، ولی اگه بخواییم اونجوری فکر کنیم همیشه باید در حال حرکت به سمت هدفمون باشیم. توی همون کتاب می فرمایید ناراحتی هامون بخاطر اینه که کاری برای روحمون نکردیم. آیا روحمون لذت های لحظه ای نمیخواد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: از آنجایی که بُعد اصلی روح هر انسانی فطرت اوست و عالی‌ترین و اصیل‌ترین لذات، لذات فطری است که از طریق انس با کمال مطلق یعنی حضرت حق محقق می‌شود، نباید خود را گرفتار لذاتی کرد که در مقابل لذات متعالی قرار دارد و لذا لذات نفس اماره اگر از بستر شرعی خارج شود ما را از آن نوع لذات متعالی محروم می‌گرداند. در این رابطه گفته‌اندک «اگر لذت ترک لذت بدانی / دگر لذت نفس، لذت ندانی». موفق باشید